

საქართველოს შემოსავლების სამსახურის

უფროსის ბრძანება №19946

2016 წლის 13 ივლისი

ქ. თბილისი

„გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათების წარმოების წესის შესახებ“ მეთოდური მითითების დამტკიცების თაობაზე“ შემოსავლების სამსახურის 2016 წლის 18 მაისის №13446 ბრძანებაში ცვლილების შეტანის შესახებ

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 63-ე მუხლისა და „საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – შემოსავლების სამსახურის დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის 2011 წლის 23 მაისის № 303 ბრძანებით დამტკიცებული დებულების მე-3 მუხლის მე-2 პუნქტის „უ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე, **ვბრძანებ:**

1. „გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათების წარმოების წესის შესახებ“ მეთოდური მითითების დამტკიცების თაობაზე“ შემოსავლების სამსახურის უფროსის 2016 წლის 18 მაისის № 13446 ბრძანებით დამტკიცებული მეთოდური მითითების:

ა) მე-4 მუხლის მე-8 პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„8. საგადასახადო შეთანხმებას გაფორმების შემთხვევაში გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათზე ჩანაწერების აკეთებს შემოსავლების სამსახურის ადმინისტრირების დეპარტამენტი, რომელიც ხორციელდება შემდეგი წესით:

ა) იმ შემთხვევაში, თუ გადასახადის გადამხდელთან გაფორმდა საგადასახადო შეთანხმება საგადასახადო დავალიანების/დავალიანების ნაწილის თანხაზე, პირადი აღრიცხვის ძირითად ბარათზე მცირდება საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული პერიოდისათვის (თარიღისათვის) რიცხული საგადასახადო დავალიანება/დავალიანების ნაწილის თანხა (გარდა გადაუხდელი მიმდინარე გადასახდელებისა) და კეთდება ჩანაწერი შემდეგი წესით: ბარათზე მე-7 ან/და მე-8 სვეტში „შემცირებულია“ აისახება შეთანხმებით გათვალისწინებული ძირითადი გადასახადის ან/და სანქციის თანხა, მე-12 სვეტში „საურავის თანხა“. ამ ოპერაციებით შემცირებული თანხის გასწვრივ მე-3 გრაფაში „ოპერაციის შინაარსი“ გაკეთდება ჩანაწერი „საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული დავალიანების გადატანა დროებით აღრიცხვის ბარათზე“;

ბ) ამ პუნქტის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევაში საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული საგადასახადო დავალიანების/დავალიანების ნაწილის თანხის შემცირება პირადი აღრიცხვის ძირითად ბარათზე ხორციელდება გადასახადისა და სანქციის სახეების მიხედვით და გადაიტანება დროებით ბარათზე ასევე გადასახადისა და სანქციის სახეების მიხედვით;

გ) იმ შემთხვევაში, როდესაც გადასახადის გადამხდელთან ფორმდება საგადასახადო შეთანხმება საგადასახადო დავალიანებაზე/დავალიანების ნაწილის თანხაზე, რომელზეც სრულად ან ნაწილობრივ მიმდინარეობს საგადასახადო დავა და დამატებით დარიცხული საგადასახადო ვალდებულება ასახულია დროებითი აღრიცხვის ბარათზე, საგადასახადო ორგანო საგადასახადო შეთანხმების აქტის გაფორმების შემდეგ სადავო საგადასახადო ვალდებულებას დროებითი ბარათიდან გადაიტანს გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ძირითად ბარათზე შესაბამისი სავადოებით და საგადასახადო დავალიანების/დავალიანების ნაწილის თანხას დადგენილი წესით გადმოიტანს დროებითი აღრიცხვის ბარათზე;

დ) გადასახადის გადამხდელის მიერ საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული ვალდებულების შესრულების შემთხვევაში დროებითი აღრიცხვის ბარათზე უკუოპერაციით ნულდება პირადი აღრიცხვის ძირითადი ბარათიდან გადმოტანილი აღიარებული საგადასახადო დავალიანების/დავალიანების ნაწილის თანხა და შეთანხმების აქტით გათვალისწინებული ვალდებულების (გადასახდელი თანხის) დარიცხვა ხორციელდება ჯარიმებში ამ შეთანხმების ფარგლებში გამოცემული შემოსავლების სამსახურის უფროსის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის საფუძველზე;

მაგალითი 1:

შპს „ელიტას“ გადასახადების ან/და სანქციების შემცირების მიზნით განცხადების შეტანის მომენტისათვის 2016 წლის 1 თებერვლის მდგომარეობით პირადი აღრიცხვის ბარათზე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება 24 500 ლარის ოდენობით. მათ შორის: ძირითადი გადასახადი – 18 000 ლარი, ჯარიმა – 2 500 ლარი, საურავი – 4 000 ლარი. საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ შემოსავლების სამსახურსა და გადასახადის გადამხდელს შორის გაფორმდა საგადასახადო შეთანხმების აქტი, რომლის თანახმადაც გადასახადის გადამხდელს გადასახდელად განესაზღვრა 8 000 ლარი, ხოლო საგადასახადო ვალდებულების შესრულების ვადა განისაზღვრა 2016 წლის 1 მარტამდე. შპს „ელიტამ“ 2016 წლის 27 თებერვალს გადაიხადა შეთანხმების აქტის საფუძველზე აღებული ვალდებულება 8000 ლარი და გამოიცა შემოსავლების სამსახურის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი 8 000 ლარის გადახდის ვალდებულების განსაზღვრის თაობაზე.

მოცემულ შემთხვევაში:

პირადი აღრიცხვის ბარათებზე განხორციელებული შემდეგი სახის ოპერაციები:

– პირადი აღრიცხვის ძირითად ბარათზე საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების შემდეგ შემცირდება აღიარებული საგადასახადო დავალიანების/დავალიანების ნაწილის თანხა, კერძოდ: ბარათზე მე-7 და მე-8 სვეტში „შემცირებული“ აისახება საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული ძირითადი გადასახადის თანხა 18 000 ლარი და ჯარიმის თანხა 2 500 ლარი, მე-12 სვეტში „საურავი თანხა“ 4 000 ლარი. ამ ოპერაციებით შემცირებული თანხის გასწვრივ მე-3 გრაფაში „ოპერაციის შინაარსი“ გაკეთდება ჩანაწერი „შეთანხმებით გათვალისწინებული დავალიანების გადატანა დროებით აღრიცხვის ბარათზე“. ეს თანხები, 2016 წლის 1 თებერვლის სავადოთი აისახება დროებითი აღრიცხვის ბარათზე.

– იმის გათვალისწინებით, რომ გადასახადის გადამხდელმა მოახდინა საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული ვალდებულების შესრულება, შემოსავლების სამსახურის ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის თარიღით, დროებით ბარათზე შემცირდება საგადასახადო დავალიანების/დავალიანების ნაწილის თანხა და მისი ოდენობა განისაზღვრება 8 000 ლარით, ამ ვალდებულებით მოხდება დროებით ბარათზე არსებული თანხის შემცირება და პირადი აღრიცხვის ძირითად ბარათზე სხვა ჯარიმების სახეში დაერიცხება მე-6 სვეტში შეთანხმებით გათვალისწინებული თანხა „შემოსავლების სამსახურის 201-- წლის №-- ბრძანება“.

ე) გადასახადის გადამხდელის მიერ საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული ვალდებულების დადგენილ ვადაში შეუსრულებლობის შემთხვევაში საგადასახადო შეთანხმება გაუქმებულად ითვლება, შესაბამისად, პირადი აღრიცხვის ძირითად ბარათზე საგადასახადო დავალიანება/დავალიანების ნაწილის თანხა ექვემდებარება აღდგენას სრული ოდენობით, რომლის გადმოტანა განხორციელდება დროებითი აღრიცხვის ბარათიდან უკუოპერაციებით შესაბამისი გადასახადის/სანქციის სახეებისა და სავადოების მიხედვით. ამასთან, გადასახადის გადამხდელს ჯარიმებში დაეკისრება ჯარიმა გადაუხდელი თანხის 10 პროცენტის ოდენობით;

მაგალითი 2:

შპს „ელიტას“ საგადასახადო შეთანხმებით 2016 წლის 1 აპრილამდე დაეკისრა 20 000 ლარის ბიუჯეტის სასარგებლოდ გადახდა. ფაქტობრივად მან აღნიშნულ ვადაში შემლო გადაეხადა 15 000 ლარი, ანუ 5 000 ლარით ნაკლები, ვიდრე ამას ითვალისწინებდა საგადასახადო შეთანხმებით ნაკისრი ვალდებულება.

მოცემულ შემთხვევაში

საგადასახადო შეთანხმების აქტი ითვლება გაუქმებულად და შპს „ელიტას“ საგადასახადო შეთანხმებით ნაკისრი – 5 000 ლარის გადაუხდელობისათვის ბიუჯეტში გადასახდელად გამოუანგარიშდება ჯარიმებში: $5\,000 \times 10\% = 500$ ლარი.

ვ) საგადასახადო ორგანოს მიერ საგადასახადო ვალდებულებების შემცირების შესახებ საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების შემდეგ დაუშვებელია საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებულ გადასახადის (გადასახადების) სახეებზე გადასახადის გადამხდელის მიერ საგადასახადო დეკლარაციით დარიცხული თანხის შემცირება შესწორებული საგადასახადო დეკლარაციის წარდგენის გზით;

მაგალითი 3:

შპს „ელიტას“ გადასახადების ან/და სანქციების შემცირების მიზნით განცხადების შეტანის მომენტისათვის 2016 წლის 1 თებერვლის მდგომარეობით პირადი აღრიცხვის ბარათზე ერიცხება აღიარებული საგადასახადო დავალიანება 24 500 ლარის ოდენობით. მათ შორის: ძირითადი გადასახადი – 18 000 ლარი, ჯარიმა – 2 500 ლარი, საურავი – 4 000 ლარი. საგადასახადო შეთანხმების გაფორმების გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ შემოსავლების სამსახურსა და გადასახადის გადამხდელს შორის გაფორმდა საგადასახადო შეთანხმების აქტი, რომლის თანახმად გადასახადის გადამხდელს გადასახდელად განესაზღვრა 8 000 ლარი, ხოლო საგადასახადო ვალდებულების შესრულების ვადა განისაზღვრა 2016 წლის 1 მარტამდე. გადასახადის გადამხდელმა საგადასახადო შეთანხმების აქტის გაფორმების შემდეგ 2016 წლის 27 თებერვალს განხორციელა შეთანხმებამდე პერიოდის ვალდებულების შემცირება დაზუსტებული დეკლარაციის წარმოდგენით (მაგალითად, შეიმცირა 2014 წლის სექტემბრის დღგ-ის ვალდებულება 3 000 ლარით). ასეთ შემთხვევაში საზოგადოების პირადი აღრიცხვის ბარათებზე განხორციელდება არასწორად შემცირებული გადასახადის 3 000 ლარის აღდგენა დარიცხვის გზით.“.

ბ) მე-7 და მე-8 მუხლები ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

მუხლი 7. გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათების წარმოების წესი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის გათვალისწინებით საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერისას

1. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით ჩამოწერას ექვემდებარება: „2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი და ამ ქვეპუნქტის ამოქმედებამდე გადაუხდელი აღიარებული საგადასახადო დავალიანება და მასზე დარიცხული საურავი, თუ პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდგომი პერიოდისათვის (თანხის ჩამოწერამდე) საგადასახადო ორგანოში არ წარუდგენია საგადასახადო დეკლარაცია/გაანგარიშება (გარდა პირის ქონების გადასახადის დეკლარაციისა/გაანგარიშებისა, აგრეთვე ამ კოდექსის 176¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ოპერაციის მიხედვით განხორციელებული დეკლარირებისა) ან საგადასახადო ორგანოში წარდგენილი საგადასახადო დეკლარაციის/გაანგარიშების (გარდა პირის ქონების გადასახადის დეკლარაციისა/გაანგარიშებისა, აგრეთვე ამ კოდექსის 176¹ მუხლის

პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ოპერაციის მიხედვით განხორციელებული დეკლარირებისა) საფუძველზე გადასახდელი დასარიცხი გადასახადის თანხა ნულის ტოლია (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც წარდგენილი საგადასახადო დეკლარაციით/გაანგარიშებით ერთობლივი შემოსავლის თანხა ნულზე მეტია ან/და ჩასათვლელი თანხა დარიცხულ თანხას აღემატება).

2. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის შესახებ ადმინისტრაციული წარმოების წესს განსაზღვრავს „მიმდინარე კონტროლის პროცედურების ჩატარების, სასაქონლო-მატერიალურ ფასეულობათა ჩამოწერის, აღიარებული საგადასახადო დავალიანების დაფარვის, საგადასახადო დავალიანების გადახდევინების უზრუნველყოფის ღონისძიებების განხორციელების, სამართალდარღვევათა საქმისწარმოების წესის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის №994 ბრძანება, რომლის მიხედვით ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველია:

ა) გადასახადის გადამხდელის განცხადება;

ბ) დავის განმხილველი ორგანოს გადაწყვეტილება.

3. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერა ასევე შესაძლებელია განხორციელდეს საგადასახადო ორგანოს ინიციატივით.

4. ამ მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით დავალიანების ჩამოწერის საკითხის შესწავლას შეიძლება დაექვემდებაროს ყველა ის პირი, რომელთაც ერიცხებათ 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი და 2016 წლის 2 ივნისამდე გადაუხდელი აღიარებული საგადასახადო დავალიანება და მასზე დარიცხული საურავი.

მაგალითი 1:

ფიზიკურ პირს 2011 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 6000 ლარის ოდენობით. მათ შორის: საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი; არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადში ძირითადი თანხა – 2000 ლარი, საურავი – 1200 ლარი. ფიზიკურ პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

ფიზიკური პირი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის პირობებს და უნდა ჩამოეწეროს 2016 წლის 2 ივნისამდე არსებული საგადასახადო დავალიანება სრულად.

5. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მიზნით ამ ქვეპუნქტის ამოქმედებამდე პირის მიერ გადახდილი თანხები უნდა მიმართულიყო ვალდებულ პირზე აღნიშნული პერიოდისათვის რიცხული საერთო დავალიანების დასაფარავად საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 253-ე მუხლით დადგენილი თანმიმდევრობით:

ა) გადასახადის თანხა (ძირითადი თანხა);

ბ) ჯარიმა;

გ) საურავი.

მაგალითი 2:

პირს 2011 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი; არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადში ძირითადი თანხა – 400 ლარი. პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე დაერიცხა 2011 წლის კუთვნილი არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადი 15.11.2011 წლის სავადოთი 100 ლარი. ამასთან, პირს 02.12.2011 წელს გადახდილი აქვს არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადის ნაწილში 100 ლარი. სხვა მხრივ ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

პირი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის პირობებს და უნდა ჩამოეწეროს 2016 წლის 1 ივნისის მდგომარეობით არსებული საგადასახადო დავალიანება ნაწილობრივ. კერძოდ, ჩამოიწერება საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი. ხოლო, ვინაიდან 02.12.2011 წელს არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადის ნაწილში გადახდილი 100 ლარით დაფარულია 2011 წლის 1 იანვრისათვის რიცხული ქონების გადასახადში არსებული დავალიანების ძირითადი თანხის – 400 ლარის ნაწილი, არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადში ჩამოსაწერ დავალიანებას წარმოადგენს ძირითადი თანხა – 300 ლარი (400 ლარი მცირდება 02.12.2011 წელს გადახდილი 100 ლარით). რაც შეეხება ჯარიმისა და საურავის ჩამოწერის საკითხს, გათვალისწინებული უნდა იქნეს 2016 წლის 1 იანვრიდან ბარათების გაერთიანების შედეგად წარმოქმნილი გარემოებები. კერძოდ, ბარათების გაერთიანების შედეგად ჯარიმები და საურავები აღირიცხება ძირითადი დავალიანებისაგან განცალკევებით. შესაბამისად, ჩამოწერას ექვემდებარება ჯარიმა – 300 ლარი, ხოლო რაც

შეეხება 2016 წლის 1 ივნისისათვის არსებული საურავის, ჩამოწერას არ დაექვემდებარება საურავის ის ნაწილი, რომელიც დაერიცხა 15.11.2011 წლის სავადოთი დარიცხულ არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადს 100 ლარს.

მაგალითი 3:

პირს 2011 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2800 ლარის ოდენობით. მათ შორის: საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი. პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და გადასახადის გადამხდელმა 2016 წლის 6 სექტემბერს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით. დადგენილია, რომ 2014 წლის 15 იანვარს საშემოსავლო გადასახადში გადახდილი 1200 ლარი პირადი აღრიცხვის ბარათზე აისახა დაგვიანებით (საგადახდო დავალებაში გადასახადის გადამხდელის რეკვიზიტებში ხარვეზის შედეგად) 2016 წლის 5 ივნისს.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის პირობებს სრულად და უნდა ჩამოეწეროს 2016 წლის 1 ივნისის სავადოთი (2016 წლის 5 ივნისს ასახული 2014 წლის 15 იანვარს განხორციელებული საბიუჯეტო გადარიცხვის გათვალისწინებით) ჯარიმა 100 ლარი და საურავი სრულად.

მაგალითი 4:

პირს 2011 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2800 ლარის ოდენობით. მათ შორის: საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი. პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით. საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის შემდგომ გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათზე დაგვიანებით (საგადახდო დავალებაში გადასახადის გადამხდელის რეკვიზიტებში ხარვეზის შედეგად) აისახა 2012 წლის 15 იანვარს საშემოსავლო გადასახადში გადახდილი 1200 ლარი.

მოცემულ შემთხვევაში:

ჩამოწერილი საგადასახადო დავალიანება ექვემდებარება კორექტირებას აღნიშნული გადახდის (1200 ლარი) გათვალისწინებით.

მაგალითი 5:

საწარმოს 2011 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 3600 ლარის ოდენობით. მათ შორის: არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადში ძირითადი თანხა 2100 ლარი და საურავი 1500 ლარი. 2011 წლის შემდგომ პერიოდში გადასახადის გადამხდელს დაერიცხა არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე 2012 წლის კუთვნილი გადასახადი 2012 წლის 15 ნოემბრის მდგომარეობით 1000 ლარი. 2013 წლის 1 მარტს გადასახადის გადამხდელმა გადაიხადა არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადი 3000 ლარი. შემდგომში გადასახადის გადამხდელს ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება გადასახადების დარიცხვისა და გადახდის მხრივ არ უწარმოებია. პირმა 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის არსებულ ვადაგადაცილებული დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელის მიერ 2012 წლის 1 მარტს გადახდილი 3000 ლარით დაიფარება:

– 2011 წლის 1 იანვრამდე არსებული ძირითადი დავალიანების თანხა სრულად 2100 ლარი;

– 2012 წლის 15 ნოემბრის სავადოთი დარიცხული 2012 წლის მიწაზე ქონების გადასახადის ძირითადი თანხიდან (1000 ლარი) 900 ლარი.

ამასთან, გადასახადის გადამხდელი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის პირობებს, კერძოდ, გადასახადის დარიცხვა განხორციელებულია მხოლოდ ქონების გადასახადში. შესაბამისად, საწარმოს უნდა ჩამოეწეროს 2016 წლის 2 ივნისამდე არსებული დავალიანება ნაწილობრივ. კერძოდ, ჩამოწერას არ ექვემდებარება 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ დარიცხული და გადაუხდელი ძირითადი გადასახადი და მასზე დარიცხული გადაუხდელი საურავი.

6. თუ გადასახადის გადამხდელს 2011 წლის 1 იანვრისათვის გააჩნია საგადასახადო დავალიანება რომელიმე გადასახადში და ამავდროულად ზედმეტად გადახდილი თანხა სხვა გადასახადში, იგი გათვალისწინებული უნდა იქნეს 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების ჩამოწერისას. კერძოდ, ჩამოწერისას გათვალისწინებული უნდა იქნეს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ არსებული ზედმეტად გადახდილი თანხა, მათ შორის, 2016 წლის 1 იანვრამდე არსებული ზედმეტად გადახდილი თანხაც. ხოლო 2016 წლის 1 იანვრიდან ერთიანი სახაზინო კოდის ამოქმედების შედეგად, პროგრამულად ისედაც გასაღდოებული იქნება ნარჩენი დავალიანება. შესაბამისად, შესწავლილი უნდა იქნეს ზედმეტად გადახდილი თანხით რა ოდენობის დავალიანების დაფარვა მოხდა სალდირებულად და ჩამოწერა უნდა განხორციელდეს სალდირებული საგადასახადო დავალიანების ფარგლებში.

მაგალითი 6:

პირს 2011 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი; ამავდროულად ზედმეტად გადახდილი თანხა არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადში 400 ლარი.

პირმა 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე განახორციელა საბიუჯეტო გადარიცხვა არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადში 10.11.2015 წელს 500 ლარი და დაერიცხა 2015 წლის კუთვნილი არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადი 15.11.2015 წლის სავადოთი 700 ლარი. სხვა მხრივ ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

პირი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის პირობებს და უნდა ჩამოეწეროს 2016 წლის 2 ივნისამდე არსებული სალდირებული საგადასახადო დავალიანება ნაწილობრივ. კერძოდ, ჩამოიწერება საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი დავალიანება 600 ლარი (1000 – 400), ჯარიმა – 300 ლარი და 2011 წლის 1 იანვრამდე არსებულ ძირითად დავალიანებაზე (600 ლარი) დარიცხული საურავი.

მაგალითი 7:

პირის საგადასახადო დავალიანება 2011 წლის 1 იანვრისათვის საშემოსავლო გადასახადში შეადგენს – ძირითადი გადასახადი 1000 ლარს და საურავი 1500 ლარს. პირს 2011 წლის 1 იანვრისათვის ამავდროულად ერიცხება ზედმეტად გადახდილი თანხა დღგ-ის გადასახადში 2000 ლარი. პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და, ამასთან, დღგ-ში არსებული ზედმეტად გადახდილი თანხის გამო საშემოსავლო გადასახადში არსებულ ძირითად თანხას საურავი არ დაერიცხა. პირმა 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის არსებული ვადაგადაცილებულ დავალიანების და მასზე დარიცხული საურავის ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის პირობებს. ერთიანი სახაზინო კოდის ამოქმედების შედეგად პროგრამულად მოხდება 2016 წლის 1 იანვრისათვის არსებული დავალიანების გასაღდოება, რის შედეგად პირის საგადასახადო დავალიანება 2016 წლის 1 იანვრისათვის შეადგენს მხოლოდ საურავს 500 ლარს და ჩამოეწერება სრულად.

7. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, 2011 წლის 1 იანვრისათვის არსებული ვადაგადაცილებული დავალიანების ჩამოწერის შემდეგ 2016 წლის 2 ივნისიდან გადახდილი გადასახადის თანხა ჩაითვლება ზედმეტად გადახდილად.

8. იმ შემთხვევაში, როდესაც 2011 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის კუთვნილი საგადასახადო ვალდებულებები გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათზე დარიცხულია დაგვიანებით, საგადასახადო ორგანო თითოეული გადასახადის გადამხდელის მიხედვით უნდა მოახდინოს იდენტიფიცირება 2011 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის დავალიანების ოდენობის განსაზღვრის მიზნით და ამის გათვალისწინებით გაავრცელოს ამ დავალიანებაზე საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული მოთხოვნები.

მაგალითი 8:

2010 წლის ნოემბრის თვეში პირის მიერ საგადასახადო ორგანოში დაგვიანებით წარდგენილ იქნა 2009 წლის მოგების გადასახადის დეკლარაცია 1000 ლარის დარიცხვით, რომელზეც 2010 წლის ნოემბრის თვეშივე (01.01.2011წლამდე) საგადასახადო ორგანოს გადაწყვეტილებით გადასახადის გადამხდელს შეეფარდა შესაბამისი სანქცია დეკლარაციის დადგენილ ვადაში წარმოუდგენლობის გამო. აღნიშნული დეკლარაციის საგადასახადო სანქციის ასახვა პირადი აღრიცხვის ბარათზე მოხდა დაგვიანებით 2011 წლის 1 იანვრის შემდგომ პერიოდში. პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის პირობებს და უნდა ჩამოეწეროს 2016 წლის 2 ივნისამდე არსებული დავალიანება სრულად, ვინაიდან მოგების გადასახადის დეკლარაციის წარდგენის თარიღი, საგადასახადო სანქციის შეფარდება და აღნიშნული დეკლარაციით გადასახადის დარიცხვის სავადო, წარმოიშვა 2011 წლის 1 იანვრამდე პერიოდში.

მაგალითი 9:

პირს 2011 წლის 1 იანვრამდე ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2000 ლარის ოდენობით. 2012 წელს საგადასახადო შემოწმების შედეგად (შესამოწმებელი პერიოდი 01.01.2010-31.12.2010) დაერიცხა 2010 წლის იანვრის თვის და 2010 წლის თებერვლის დღგ-ის გადასახადი, შესაბამისად, 1500 ლარი და 2500 ლარი, ან 2011 წელს პირის მიერ საგადასახადო ორგანოში დაგვიანებით წარდგენილ იქნა 2010 წლის იანვრის თვის და 2010 წლის თებერვლის დღგ-ის დეკლარაციები, შესაბამისად, 1000 ლარის და 2000 ლარის დარიცხვით. პირს 2011

წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელს, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად, ჩამოეწერება 2011 წლის 1 იანვრამდე არსებული საგადასახადო დავალიანება 2000 ლარი და მასზე დარიცხული საურავი, ხოლო ჩამოწერას არ ექვემდებარება 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ დარიცხული და გადაუხდელი ძირითადი გადასახადი და მასზე დარიცხული გადაუხდელი საურავი, ვინაიდან 2010 წლის იანვრის და 2010 წლის თებერვლის დღგ-ის საგადასახადო ვალდებულებებზე საგადასახადო დავალიანება წარმოიშვა 2011 წლის 1 იანვრის შემდგომ პერიოდში.

9. იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით ჩამოწერისას ხელის შემშლელ პირობას არ წარმოადგენს სსკ-ის 176¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ოპერაციის მიხედვით განხორციელებული დეკლარირება, ამასთან, საქონლის მესაკუთრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე დარიცხვა ხორციელდება საქონლის რეალიზაციის განმახორციელებელი უფლებამოსილი პირის მიერ საგადასახადო ორგანოში წარდგენილი ინფორმაციის მიხედვით და მის მიერვე ხდება კუთვნილი გადასახადის საქონლის მესაკუთრის სახელით გადახდა, ჩამოსაწერი დავალიანების თანხის დაანგარიშებაში მონაწილეობას არ ღებულობს საქონლის მესაკუთრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე სსკ-ის 176¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დარიცხვა და გადახდა.

10. გადასახადის გადამხდელის 2010 წლის საანგარიშო პერიოდის დეკლარაციის, რომელთა მიხედვით გადასახადის გადახდის ვალდებულება დგება და შესაბამისად დავალიანება წარმოიშვა 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ, აგრეთვე საბაჟო/სასაქონლო დეკლარაციის, დაუბეგრავი მინიმუმის გამოქვითვის შესახებ დეკლარაციის, გამოწერილი სასაქონლო ზედნადების, საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის (მიღებული/დადასტურებული/გამოწერილი), სალარო აპარატის შესახებ მონაცემების საგადასახადო ორგანოში არსებობა არ წარმოადგენს საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერაზე უარის თქმის საფუძველს.

11. იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, გადასახადის გადამხდელს ჩამოეწერა 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანება და ჩამოწერის შემდეგ გადასახადის გადამხდელის მიერ წარმოდგენილი იქნება 2011 წლის 1 იანვრის შემდგომი პერიოდიდან საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით ჩამოწერამდე პერიოდზე საგადასახადო დეკლარაცია/გაანგარიშება (გარდა პირის ქონების გადასახადის დეკლარაციისა/ გაანგარიშებისა), რომლის საფუძველზე გადასახდელად დასარიცხი გადასახადის თანხა ნულის ტოლი არ არის, ჩამოწერილი თანხები არ ექვემდებარება აღდგენას. ჩამოწერილი თანხები ასევე არ ექვემდებარება აღდგენას, თუ საგადასახადო ანგარიშგების ვალდებულება (რომლის საფუძველზე გადასახდელად დასარიცხი გადასახადის თანხა ნულის ტოლი არ არის) საგადასახადო ორგანოს მიერ გამოვლენილი იქნება საგადასახადო შემოწმების საფუძველზე. ხოლო დავალიანების თანხის ჩამოწერის შემდეგ, 2016 წლის 2 ივნისამდე საანგარიშო პერიოდზე შემცირებით წარმოდგენილი დეკლარაციების/გაანგარიშებების (მათ შორის, დაზუსტებულის) შედეგად წარმოშობილი ზედმეტად გადახდილი თანხა ჩაითვლება მართლზომიერად.

12. საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის საფუძველზე გადაუხდელი დავალიანების ჩამოწერისას, საგადასახადო ორგანოს მიერ საგადასახადო დავალიანების აღიარების საკითხის შესწავლა არ ხორციელდება.

მაგალითი 10:

პირს 2011 წლის 1 იანვრამდე ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2000 ლარის ოდენობით, მათ შორის საგადასახადო ორგანოს მიერ დამატებით დარიცხულია 500 ლარი, რომელზეც საგადასახადო მოთხოვნის ჩაბარების საკითხი გაურკვეველია. დავალიანება ამ ქვეპუნქტის ამოქმედებამდე (2016 წლის 2 ივნისამდე) გადაუხდელია. პირს 2011 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 5 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2011 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით. საგადასახადო ორგანოს მიერ დამატებით დარიცხული 500 ლარი 2016 წლის 1 ივნისის მდგომარეობით ასახულია გადასახადის გადამხდელის ძირითად ბარათზე.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელს, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მიხედვით, უნდა ჩამოეწეროს საგადასახადო დავალიანება სრულად.

13. იმის გათვალისწინებით, რომ საგადასახადო დავალიანება (2011 წლამდე წარმოშობილი საბაჟო დავალიანების ჩათვლით) არის გადაუხდელი გადასახადების ან/და სანქციების თანხასა და ზედმეტად გადახდილი გადასახადების ან/და სანქციების თანხას შორის სხვაობა, ჩამოწერისას მოსაკრებლის და ადმინისტრაციული ბარათის ნარჩენი ან ზედმეტობა, არ უნდა იქნეს გათვალისწინებული, გარდა საბაჟო მოსაკრებლის პირადი აღრიცხვის ბარათზე არსებული ნაშთებისა, რომლის გაერთიანებაც მოხდა ერთიანი სახაზინო კოდის პროექტის ფარგლებში იმპორტის გადასახადთან.

14. იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის ამოქმედების შემდგომ დავალიანების ჩამოწერამდე გადასახადის გადამხდელების მიერ, ხანდაზმულობის ვადების გათვალისწინებით, დაზუსტებული დეკლარაციების წარდგენის საფუძველზე განულებულია პირველადი დეკლარაციების (2011 წლის 1 იანვრის შემდგომ პერიოდის დეკლარაციების) მონაცემები, საგადასახადო ორგანო უფლებამოსილია დაადგინოს პირის პირადი აღრიცხვის ბარათზე არსებული საგადასახადო დავალიანების თანხის საქართველოს კანონმდებლობასთან შესაბამისობა, მათ შორის, საგადასახადო შემოწმების ჩატარებით. აღნიშნული საკითხის შესწავლამდე საგადასახადო ორგანოს მიერ საგადასახადო დავალიანება არ ჩამოიწერება.

15. მემკვიდრის მიერ გარდაცვლილი პირის საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით მიმართვის შემთხვევაში, საგადასახადო ორგანო შეისწავლის, როგორც მემკვიდრის, ასევე გარდაცვლილი პირის პირადი აღრიცხვის ბარათებს მიუხედავად იმისა, მემკვიდრე აგრძელებს თუ არა გარდაცვლილის ეკონომიკურ საქმიანობას, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტთან შესაბამისობის დადგენის მიზნით. იმ შემთხვევაში, თუ გარდაცვლილი პირის საგადასახადო დავალიანება გადატანილია მემკვიდრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე და მემკვიდრემ მიმართა საგადასახადო ორგანოს საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მიზნით, აღნიშნული დავალიანების წარმოშობის პერიოდის დადგენისას გათვალისწინება გარდაცვლილ პირზე მისი წარმოშობის პერიოდი. თუ მემკვიდრემ მიმართა საგადასახადო ორგანოს გარდაცვლილი პირის საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მიზნით, ხოლო გარდაცვლილ პირზე რიცხული საგადასახადო დავალიანება არ არის გადატანილი მემკვიდრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე და ჩამოწერის პირობები შეესაბამება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის მოთხოვნებს, საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერა შესაძლებელია გარდაცვლილის პირადი აღრიცხვის ბარათზეც.

16. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული დავალიანების ჩამოწერა განხორციელდება გადასახად(ებ)ის სახეების მიხედვით, გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათზე ასახვით. კერძოდ, ამისთვის შექმნილი ოპერაციით – „ჩამოწერილია საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტის შესაბამისად“.

17. ამ მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის თაობაზე დასკვნის შედგენის თარიღისათვის საგადასახადო ორგანომ უნდა შეისწავლოს ინფორმაცია გადასახადის გადამხდელის მიერ დეკლარაციების წარმოდგენის შესახებ.

მუხლი 8. გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათების წარმოების წესი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის გათვალისწინებით საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერისას

1. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით: „2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილ აღიარებულ საგადასახადო დავალიანებაზე დარიცხული საურავი და 2013 წლის 1 იანვრამდე დარიცხული აღიარებული ჯარიმა, თუ გადახდილია 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანება – გადასახადის თანხის ნაწილში და პირს 2013 წლის 1 იანვრის შემდგომი პერიოდისათვის (თანხის ჩამოწერამდე) საგადასახადო ორგანოში არ წარუდგენია საგადასახადო დეკლარაცია/ გაანგარიშება (გარდა პირის ქონების გადასახადის დეკლარაციისა/გაანგარიშებისა, აგრეთვე ამ კოდექსის 176¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ოპერაციის მიხედვით განხორციელებული დეკლარირებისა) ან საგადასახადო ორგანოში წარდგენილი საგადასახადო დეკლარაციის/გაანგარიშების (გარდა პირის ქონების გადასახადის დეკლარაციისა/ გაანგარიშებისა, აგრეთვე ამ კოდექსის 176¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ოპერაციის მიხედვით განხორციელებული დეკლარირებისა) საფუძველზე გადასახდელად დასარიცხი გადასახადის თანხა ნულის ტოლია (გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც წარდგენილი საგადასახადო დეკლარაციით/გაანგარიშებით ერთობლივი შემოსავლის თანხა ნულზე მეტია ან/და ჩასათვლელი თანხა დარიცხულ თანხას აღემატება).“

2. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში გადასახადის გადამხდელის საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის წარმოების წესს განსაზღვრავს „მიმდინარე კონტროლის პროცედურების ჩატარების, სასაქონლო-მატერიალურ ფასეულობათა ჩამოწერის, აღიარებული საგადასახადო დავალიანების დაფარვის, საგადასახადო დავალიანების გადახდევინების უზრუნველყოფის ღონისძიებების განხორციელების, სამართალდარღვევათა საქმისწარმოების წესის დამტკიცების თაობაზე“ საქართველოს ფინანსთა მინისტრის №994 ბრძანება, რომლის მიხედვით ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველია:

ა) გადასახადის გადამხდელის განცხადება;

ბ) დავის განმხილველი ორგანოს გადაწყვეტილება.

მაგალითი 1:

ფიზიკურ პირს 2013 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2800 ლარის ოდენობით. მათ შორის: საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი. პირს 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილ საგადასახადო დავალიანებაზედარიცხული ჯარიმებისა და საურავების ჩამოწერის მოთხოვნით და ამავდროულად

გადაიხადა საშემოსავლო გადასახადში არსებული დავალიანების თანხა 1000 ლარი.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელს შესრულებული აქვს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის პირობები და ჩამოწერის თაობაზე დასკვნის შედგენის თარიღისათვის უნდა ჩამოეწეროს პირადი აღრიცხვის ბარათზე არსებული ჯარიმა და საურავი (2013 წლის 1 იანვრისათვის საშემოსავლო გადასახადში არსებული საურავისა და 2013 წლის 1 იანვრიდან საშემოსავლო გადასახადის ძირითად თანხაზე დარიცხული საურავის ჯამი) მთლიანად.

მაგალითი 2:

პირს 2013 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2800 ლარის ოდენობით. მათ შორის: საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი. პირს 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია. გადასახადის გადამხდელმა 2016 წლის 5 ივნისს გადაიხადა საშემოსავლო გადასახადში არსებული ძირითადი გადასახადი 1000 ლარი და 2016 წლის 24 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილ საგადასახადო დავალიანებაზე დარიცხული ჯარიმებისა და საურავების ჩამოწერის მოთხოვნით. საგადასახადო ორგანოს მიერ ჩამოწერის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღებამდე 2016 წლის 2 ივლისს პირს საინკასო დავალებით ჩამოეჭრა დამატებით 200 ლარი და ამავე ოდენობით დაიფარა საგადასახადო დავალიანებაში რიცხული სანქცია.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელს შესრულებული აქვს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის პირობა (ძირითადი გადასახადი დაფარულია). ჩამოწერის თაობაზე დასკვნის შედგენის თარიღისათვის უნდა ჩამოეწეროს სანქცია 300 ლარი (ინკასოთი ჩამოჭრილი 200 ლარი ჩაითვლება ზედმეტად გადახდილად) და საურავი (2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული საურავისა და 2013 წლის 1 იანვრიდან იმ დროისთვის არსებულ დავალიანების ძირითად თანხაზე ჩამოწერის თაობაზე მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ დასკვნის შედგენის თარიღამდე დარიცხული და გადაუხდელი თანხა სრულად).

3. იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ჩამოწერას ექვემდებარება გადასახადის გადამხდელის მხოლოდ 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილ აღიარებულ საგადასახადო დავალიანებაზე დარიცხული საურავი და 2013 წლის 1 იანვრამდე დარიცხული აღიარებული ჯარიმა, რომელიც სხვადასხვა თარიღის მდგომარეობით შეიძლება იყოს განსხვავებული და ამასთან ჩამოწერა განხორციელდება თუ გადახდილია 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანება – გადასახადის თანხის ნაწილში, რომლის გადახდა (დაფარვა) შეიძლება მოხდეს როგორც ჩამოწერის ადმინისტრაციული წესით განხილვამდე, ასევე განხილვის პროცესში, ჩამოწერა უნდა განხორციელდეს ქვემოთ ჩამოთვლილი შემთხვევებში მითითებული სავადო თარიღის მიხედვით არსებული დავალიანების მიხედვით. კერძოდ:

ა) თუ ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველია გადასახადის გადამხდელის განცხადება და:

ა.ა) გადასახადის გადამხდელის მიერ 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანება – გადასახადის თანხის ნაწილში გადახდილია (დაფარულია) განცხადების შემოტანამდე, ჩამოწერის თაობაზე დადებითი გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში, გადასახადის გადამხდელს დასკვნის შედგენის თარიღით ჩამოეწერება განცხადების შემოტანის სავადო თარიღისათვის არსებული ჩამოსაწერი დავალიანება;

ა.ბ) გადასახადის გადამხდელის მიერ 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანება – გადასახადის თანხის ნაწილში გადახდილია (დაფარულია) განცხადების შემოტანის შემდეგ ადმინისტრაციული წარმოების დამთავრებამდე, ჩამოწერის თაობაზე დადებითი გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში, გადასახადის გადამხდელს ჩამოეწერება 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანება – გადასახადის თანხის ნაწილში პირველი გადახდის (დაფარვის) სავადო თარიღისათვის არსებული ჩამოსაწერი დავალიანება;

ბ) თუ ადმინისტრაციული წარმოების დაწყების საფუძველია დავის განმხილველი ორგანოს გადაწყვეტილება, დავალიანების ჩამოწერა უნდა განხორციელდეს დავის განმხილველი ორგანოს გადაწყვეტილების მიღების ან/და გადაწყვეტილებაში მითითებული სავადო თარიღის მიხედვით.

4. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მიზნით ამ დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე პირის მიერ გადახდილი თანხები უნდა მიმართულიყო ვალდებულ პირზე აღნიშნული პერიოდისათვის რიცხული საერთო დავალიანების დასაფარავად საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 253-ე მუხლით დადგენილი თანმიმდევრობით:

ა) გადასახადის თანხა (ძირითადი თანხა);

ბ) ჯარიმა;

გ) საურავი.

მაგალითი 3:

პირს 2013 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2800 ლარის ოდენობით. მათ შორის: საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი. პირს

2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია, და შესაბამისად, ძირითადი თანხის 2016 წლის 5 ივნისს გადახდის შემდგომ, წარდგენილი განცხადების საფუძველზე, საგადასახადო დავალიანება ჩამოეწერა 2016 წლის 12 ივნისს. საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის შემდგომ გადასახადის გადამხდელის პირადი აღრიცხვის ბარათზე დაგვიანებით (საგადასახადო დავალებაში გადასახადის გადამხდელის რეკვიზიტებში ხარვეზის შედეგად) აისახა 2014 წლის 15 იანვარს საშემოსავლო გადასახადში გადახდილი 200 ლარი.

მოცემულ შემთხვევაში:

ჩამოწერილი საგადასახადო დავალიანება ექვემდებარება კორექტირებას აღნიშნული გადახდის (200 ლარი) გათვალისწინებით.

მაგალითი 4:

საწარმოს 2013 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 3600 ლარის ოდენობით არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწის გადასახადში: ძირითადი თანხა 2100 ლარი და საურავი 1500 ლარი. 2013 წლის შემდგომ პერიოდში გადასახადის გადამხდელს დაერიცხა არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე 2013 წლის კუთვნილი გადასახადი 2013 წლის 15 ნოემბრის მდგომარეობით 1000 ლარი. 2014 წლის 1 მარტს გადასახადის გადამხდელმა გადაიხდა მიწის გადასახადი 3000 ლარი. შემდგომში გადასახადის გადამხდელს ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება გადასახადების დარიცხვისა და გადახდის მხრივ არ უწარმოებია. პირმა საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის ამოქმედების შემდეგ 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის არსებულ ვადაგადაცილებული საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელის მიერ 2014 წლის 1 მარტს გადახდილი 3000 ლარით დაიფარება:

– 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული ძირითადი დავალიანების თანხა სრულად 2100 ლარი;

– 2013 წლის 15 ნოემბრის სავადოთი დარიცხული 2013 წლის არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადის ძირითადი თანხის (1000 ლარი) ნაწილი 900 ლარი. ამასთან, გადასახადის გადამხდელი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის პირობებს, კერძოდ, გადასახადის დარიცხვა განხორციელებულია მხოლოდ ქონების გადასახადში. შესაბამისად, საწარმოს უნდა ჩამოეწეროს დასკვნის შედგენის თარიღისათვის არსებული დავალიანება ნაწილობრივ და ჩამოწერას არ ექვემდებარება 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ დარიცხული და გადაუხდელი ძირითადი გადასახადი და მასზე დარიცხული გადაუხდელი საურავი.

5. თუ გადასახადის გადამხდელს 2013 წლის 1 იანვრისათვის გააჩნია საგადასახადო დავალიანება რომელიმე გადასახადში და ამავდროულად ზედმეტად გადახდილი თანხა სხვა გადასახადში, იგი გათვალისწინებული უნდა იქნეს 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების ჩამოწერისას. ჩამოწერისას გათვალისწინებული უნდა იქნეს ასევე 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ არსებული ზედმეტად გადახდილი თანხა და შესწავლილი უნდა იქნეს ზედმეტად გადახდილი თანხით რაოდენობის დავალიანების დაფარვა მოხდა სალდირებულად.

მაგალითი 5:

პირის საგადასახადო დავალიანება 2013 წლის 1 იანვრისათვის საშემოსავლო გადასახადში შეადგენს ძირითადი გადასახადი 1000 ლარს და საურავი 1500 ლარს. პირს 2013 წლის 1 იანვრისათვის ამავდროულად ერიცხება ზედმეტად გადახდილი თანხა დღგ-ის ნაწილში 2000 ლარი. პირს 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და ამასთან, დღგ-ში არსებული ზედმეტად გადახდილი თანხის გამო საშემოსავლო გადასახადში არსებულ ძირითად თანხას საურავი არ დაერიცხა. პირმა 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის არსებული ვადაგადაცილებული დავალიანების და მასზე დარიცხული საურავის ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის პირობებს და უნდა ჩამოეწეროს დასკვნის შედგენის დღისათვის არსებული საურავი – 500 ლარი (1500 – (2000-1000)).

6. 2016 წლის 1 იანვრიდან (ერთიანი სახაზინო კოდის ამოქმედებიდან) საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერის საკითხის შესწავლისას გათვალისწინებული უნდა იქნეს პირადი აღრიცხვის ბარათების წარმოების ახალი წესის თავისებურებანი გადასახადის გადამხდელის მიერ 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული აღიარებული საგადასახადო დავალიანების – გადასახადის თანხის ნაწილში გადახდასთან მიმართებაში. კერძოდ:

ა) თუ 2015 წლის 31 დეკემბრის მდგომარეობით არსებული ნაშთების გადაფარვის შედეგად, დაიფარა მთლიანად ან ნაწილობრივ ის გადასახადი, რომელშიც გადასახადის გადამხდელს გააჩნდა 2013 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით ძირითადი ნარჩენი დავალიანება, რომლის გადახდის ვალდებულებაც გააჩნია გადასახადის გადამხდელს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერისას, გადაფარვით გამოწვეული ცვლილება (შემცირება) ჩაითვლება პირველ რიგში 2013 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით ამ გადასახადში არსებული ძირითადი დავალიანების დაფარვად;

ბ) თუ 2015 წლის 31 დეკემბრის მდგომარეობით არსებული ნაშთების გადაფარვის შედეგად, დაიფარა მათ შორის მთლიანად ან ნაწილობრივ სანქციის თანხა, გადაფარვით გამოწვეული ცვლილება (შემცირება) ჩაითვლება პირველ რიგში 2013 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით არსებული სანქციის დაფარვად.

გ) თუ 2016 წლის 1 იანვრის შემდეგ გადასახადის გადამხდელის მიერ განხორციელებულია საბიუჯეტო გადარიცხვა, იგი პირველ რიგში ფარავს 2015 წლის 31 დეკემბრისათვის არსებული ნაშთების გადაფარვის შედეგად დარჩენილ ძირითად გადასახდელ თანხებს პრიორიტეტების მიხედვით და შესაბამისად, თუ ამ გადახდით დაიფარა მთლიანად ან ნაწილობრივ ის გადასახადი, რომელშიც გადასახადის გადამხდელს გააჩნდა 2013 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით ძირითადი ნარჩენი დავალიანება, რომლის გადახდის ვალდებულებაც გააჩნია გადასახადის გადამხდელს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერისას, გადახდით გამოწვეული ცვლილება (შემცირება) ჩაითვლება პირველ რიგში 2013 წლის 1 იანვრის მდგომარეობით ამ გადასახადში არსებული ძირითადი დავალიანების დაფარვად, მათ შორის, სანქციის დაფარვის შემთხვევაში.

7. იმ შემთხვევაში, როდესაც 2013 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის კუთვნილი საგადასახადო ვალდებულებები გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათზე დარიცხულია დაგვიანებით, საგადასახადო ორგანომ თითოეული გადასახადის გადამხდელის მიხედვით უნდა მოახდინონ იდენტიფიცირება 2013 წლის 1 იანვრამდე პერიოდისათვის დავალიანებების ოდენობის განსაზღვრის მიზნით და ამის გათვალისწინებით გავრცელო სამ დავალიანებაზე საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული მოთხოვნები.

მაგალითი 6:

პირს 2013 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება საშემოსავლო გადასახადში ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 1500 ლარი; ამავდროულად ზედმეტად გადახდილი თანხა არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადში 400 ლარი. პირს 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე დაერიცხა 2013 წლის კუთვნილი არასასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების მიწაზე ქონების გადასახადი 15.11.2013 წლის სავადოთი 700 ლარი, ხოლო 02.12.2013 წელს გადახდილი აქვს 100 ლარი. 2016 წლის 6 ივნისს გადაიხადა საშემოსავლო გადასახადის ძირითადი თანხის ნარჩენი 600 ლარი და საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

პირი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის პირობებს და დასკვნის შედგენის დღისათვის, 2016 წლის 12 ივნისისათვის, არსებული დავალიანება ჩამოიწერება ნაწილობრივ. კერძოდ, ჯარიმა – 300 ლარი და 2013 წლის 1 იანვრისთვის არსებულ სალდირებულ ძირითად (600 ლარი) გადასახადზე ძირითადი დავალიანების თანხის დაფარვამდე დარიცხული საურავი.

მაგალითი 7:

2012 წლის ნოემბრის თვეში პირის მიერ საგადასახადო ორგანოში დაგვიანებით წარდგენილ იქნა 2011 წლის მოგების გადასახადის დეკლარაცია 1000 ლარის დარიცხვით, რომელზეც 2012 წლის ნოემბრის თვეშივე (01.01.2013 წლამდე) საგადასახადო ორგანოს გადაწყვეტილებით გადასახადის გადამხდელს შეეფარდა სანქცია. აღნიშნული დეკლარაციის და საგადასახადო სანქციის ასახვა პირადი აღრიცხვის ბარათზე მოხდა დაგვიანებით, 2013 წლის 1 იანვრის შემდგომ პერიოდში. ძირითადი თანხის დაფარვისთანავე, 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელი აკმაყოფილებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის პირობებს და უნდა ჩამოიწეროს დასკვნის შედგენის დღისათვის არსებული დავალიანება სრულად, ვინაიდან მოგების გადასახადის დეკლარაციის წარდგენის თარიღი, საგადასახადო სანქციის შეფარდება და აღნიშნული დეკლარაციით გადასახადის დარიცხვის სავადო, წარმოიშვა 2013 წლის 1 იანვრამდე პერიოდში.

მაგალითი 8:

პირს 2013 წლის 1 იანვრისათვის ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2000 ლარის ოდენობით. მათ შორის: დღგ-ის ძირითადი თანხა – 1000 ლარი, ჯარიმა – 300 ლარი და საურავი – 700 ლარი. 2013 წელს საგადასახადო შემოწმების შედეგად (შესამოწმებელი პერიოდი 01.01.2010 – 31.12.2012) დაერიცხა 2010 და 2011 წლების მოგების გადასახადი, შესაბამისად, 1500 ლარი და 2500 ლარი, ან 2013 წელს პირის მიერ საგადასახადო ორგანოში დაგვიანებით წარდგენილ იქნა 2010 და 2011 წლების მოგების გადასახადის დეკლარაციები, შესაბამისად, 1000 ლარის და 2000 ლარის დარიცხვით. პირს 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია და 2013 წლის 1 იანვრისათვის არსებული დავალიანების ძირითადი თანხის (1000 ლარის) გადახდისთანავე 2016 წლის 6 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად ჩამოიწერება 2013 წლის 1 იანვრამდე არსებული ჯარიმა 300 ლარი და საურავი (2013

წლის 1 იანვრისათვის არსებული საურავისა და 2013 წლის 1 იანვრიდან იმ დროისთვის არსებულ დავალიანების ძირითად თანხაზე ჩამოწერის თაობაზე მიღებული გადაწყვეტილების შესახებ დასკვნის შედგენის თარიღამდე დარიცხული და გადაუხდელი მთლიანად). ხოლო ჩამოწერას არ ექვემდებარება 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ დარიცხული და გადაუხდელი ძირითადი გადასახადი და მასზე დარიცხული გადაუხდელი საურავი, ვინაიდან 2010 და 2011 წლების მოგების გადასახადის საგადასახადო ვალდებულებებზე საგადასახადო დავალიანება წარმოიშვა 2013 წლის 1 იანვრის შემდგომ პერიოდში.

8. იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით ჩამოწერისას ხელის შემშლელ პირობას არ წარმოადგენს სსკ-ის 176¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ოპერაციის მიხედვით განხორციელებული დეკლარირება, ამასთან, საქონლის მესაკუთრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე დარიცხვა ხორციელდება საქონლის რეალიზაციის განმახორციელებელი უფლებამოსილი პირის მიერ საგადასახადო ორგანოში წარდგენილი ინფორმაციის მიხედვით და მის მიერვე ხდება კუთვნილი გადასახადის საქონლის მესაკუთრის სახელით გადახდა, ჩამოსაწერი დავალიანების თანხის დაანგარიშებაში მონაწილეობას არ ღებულობს საქონლის მესაკუთრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე სსკ-ის 176¹ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დარიცხვა და გადახდა.

9. გადასახადის გადამხდელის 2012 წლის საანგარიშო პერიოდის დეკლარაციის, რომლის მიხედვით გადასახადის გადახდის ვალდებულება დგება (დავალიანება წარმოიშვება) 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ, აგრეთვე საბაჟო/სასაქონლო დეკლარაციის, დაუბეგრავი მინიმუმის გამოქვითვის შესახებ დეკლარაციის, გამოწერილი სასაქონლო ზედნადების, საგადასახადო ანგარიშ-ფაქტურის (მიღებული/დადასტურებული/გამოწერილი), სალარო აპარატის შესახებ მონაცემების საგადასახადო ორგანოში არსებობა არ წარმოადგენს საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერაზე უარის თქმის საფუძველს.

10. იმ შემთხვევაში, თუ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით გადასახადის გადამხდელს ჩამოწერა 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანება და ჩამოწერის შემდეგ გადასახადის გადამხდელის მიერ იქნება წარმოდგენილი 2013 წლის 1 იანვრის შემდგომი პერიოდიდან საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე პერიოდზე საგადასახადო დეკლარაცია/გაანგარიშება (გარდა პირის ქონების გადასახადის დეკლარაციისა/გაანგარიშებისა), რომლის საფუძველზე გადასახდელად დასარიცხი გადასახადის თანხა ნულის ტოლი არ არის, ჩამოწერილი თანხები არ ექვემდებარება აღდგენას. ჩამოწერილი თანხები ასევე არ ექვემდებარება აღდგენას, თუ საგადასახადო ანგარიშგების ვალდებულება (რომლის საფუძველზე გადასახდელად დასარიცხი გადასახადის თანხა ნულის ტოლი არ არის) საგადასახადო ორგანოს მიერ გამოვლენილი იქნება საგადასახადო შემოწმების საფუძველზე. ხოლო დავალიანების თანხის ჩამოწერის შემდეგ, ამ ქვეპუნქტის ამოქმედებამდე საანგარიშო პერიოდზე შემცირებით წარმოდგენილი დეკლარაციების/გაანგარიშებების (მათ შორის დაზუსტებულის) შედეგად წარმოშობილი ზედმეტობა ჩაითვლება მართლზომიერად.

11. საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე გადაუხდელი დავალიანების ჩამოწერისას, საგადასახადო ორგანოს მიერ საგადასახადო დავალიანების აღიარების საკითხის შესწავლა არ ხორციელდება.

მაგალითი 9:

პირს 2013 წლის 1 იანვრამდე ერიცხება საგადასახადო დავალიანება 2000 ლარის ოდენობით, მათ შორის, საგადასახადო ორგანოს მიერ დამატებით დარიცხულია 500 ლარი, რომელზეც საგადასახადო მოთხოვნის ჩაბარების საკითხი გაურკვეველია. პირს 2013 წლის 1 იანვრის შემდეგ საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით დავალიანების თანხის ჩამოწერამდე ბიუჯეტთან ანგარიშსწორება არ უწარმოებია. გადასახადის გამდამხდელმა ძირითადი თანხის დაფარვისთანავე 2016 წლის 5 ივნისს საგადასახადო ორგანოში შეიტანა განცხადება 2013 წლის 1 იანვრამდე წარმოშობილი საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით. საგადასახადო ორგანოს მიერ დამატებით დარიცხული 500 ლარი 2016 წლის 1 ივნისის მდგომარეობით ასახულია გადასახადის გადამხდელის ძირითად ბარათზე.

მოცემულ შემთხვევაში:

გადასახადის გადამხდელს, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მიხედვით, უნდა ჩამოეწეროს საგადასახადო დავალიანება სრულად.

12. იმის გათვალისწინებით, რომ საგადასახადო დავალიანება (2011 წლამდე წარმოშობილი საბაჟო დავალიანების ჩათვლით) არის გადაუხდელი გადასახადების ან/და სანქციების თანხასა და ზედმეტად გადახდილი გადასახადების ან/და სანქციების თანხას შორის სხვაობა, შესაბამისად, ჩამოწერისას მოსაკრებლის და ადმინისტრაციული ბარათის ნარჩენი ან ზედმეტობა არ უნდა იქნეს გათვალისწინებული გარდა საბაჟო მოსაკრებლის პირადი აღრიცხვის ბარათზე არსებული ნაშთებისა, რომლის გაერთიანებაც მოხდა ერთიანი სახაზინო კოდის პროექტის ფარგლებში იმპორტის გადასახადთან.

13. თუ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის ამოქმედების შემდგომ გადასახადის გადამხდელის მიერ დაზუსტებული დეკლარაციების წარდგენის საფუძველზე განულებულია პირველადი დეკლარაციების 2013 წლის 1 იანვრის შემდგომი პერიოდის დეკლარაციების მონაცემები, საგადასახადო ორგანო უფლებამოსილია დაადგინოს პირის პირადი აღრიცხვის ბარათზე არსებული საგადასახადო დავალიანების თანხის საქართველოს კანონმდებლობასთან შესაბამისობა, მათ შორის,

საგადასახადო შემოწმების ჩატარებით. აღნიშნული საკითხის შესწავლამდე საგადასახადო ორგანოს მიერ საგადასახადო დავალიანება არ ჩამოიწერება.

14. მემკვიდრის მიერ გარდაცვლილი პირის საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მოთხოვნით მიმართვის შემთხვევაში, საგადასახადო ორგანო შეისწავლის როგორც მემკვიდრის, ასევე გარდაცვლილი პირის პირადი აღრიცხვის ბარათებს (მიუხედავად იმისა, მემკვიდრე აგრძელებს თუ არა გარდაცვლილი პირის ეკონომიკურ საქმიანობას), საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტთან შესაბამისობის დადგენის მიზნით. იმ შემთხვევაში, თუ გარდაცვლილი პირის საგადასახადო დავალიანება გადატანილია მემკვიდრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე და მემკვიდრემ მიმართა საგადასახადო ორგანოს საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მიზნით, აღნიშნული დავალიანების წარმოშობის პერიოდის დადგენისას გათვალისწინება გარდაცვლილ პირზე მისი წარმოშობის პერიოდი. თუ მემკვიდრემ მიმართა საგადასახადო ორგანოს გარდაცვლილი პირის საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის მიზნით, ხოლო გარდაცვლილ პირზე რიცხული საგადასახადო დავალიანება არ არის გადატანილი მემკვიდრის პირადი აღრიცხვის ბარათზე და ჩამოწერის პირობები შეესაბამება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის მოთხოვნებს, საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერა შესაძლებელია გარდაცვლილის პირადი აღრიცხვის ბარათზეც.

15. საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული დავალიანების ჩამოწერა განხორციელდება გადასახად(ებ)ის სახეების მიხედვით, გადასახადის გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათზე ასახვით. კერძოდ, ამისთვის შექმნილი ოპერაციით – „ჩამოწერილია საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 309-ე მუხლის 37-ე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად“.

16. ამ მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში, საგადასახადო დავალიანების ჩამოწერის თაობაზე დასკვნის შედგენის თარიღისათვის საგადასახადო ორგანომ უნდა შეისწავლოს ინფორმაცია გადასახადის გადამხდელის მიერ დეკლარაციების წარმოდგენის შესახებ.

გ) მე-13 მუხლის:

გ.ა) პირველი პუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„1. გადასახადის გადამხდელის დროებითი აღრიცხვის ბარათზე (დანართი №2) აისახება დამატებით დარიცხული საგადასახადო და არასაგადასახადო (რომელთა ადმინისტრირებას ახორციელებს საგადასახადო ორგანო) ვალდებულები, რომელიც არ არის აღიარებული (მიმდინარეობს დავა) და საგადასახადო შეთანხმებით გათვალისწინებული დავალიანების/დავალიანების ნაწილის თანხები.“

გ.ბ) მე-2 პუნქტის „ე.ა“ ქვეპუნქტი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„ე.ა) მე-5 სვეტში იწერება საგადასახადო მოთხოვნით ან საგადასახადო ორგანოს სხვა შესაბამისი გადაწყვეტილებით დამატებით დარიცხული საგადასახადო და არასაგადასახადო ვალდებულებები ძირითადი გადასახადისა და სანქციების თანხები. ასევე საგადასახადო შეთანხმებით განსაზღვრული დავალიანების/დავალიანების ნაწილის ძირითადი გადასახადისა და ჯარიმის თანხა;“.

დ) 23-ე მუხლის მე-3 ნაწილი ჩამოყალიბდეს შემდეგი რედაქციით:

„3. ამ მეთოდური მითითების ძალაში შესვლამდე საშემოსავლო გადასახადის მიხედვით სავარაუდო დარიცხვის შემცირება და გადაანგარიშება, აგრეთვე 2015 წლამდე საანგარიშო პერიოდზე საშემოსავლო გადასახადის მიხედვით ბიუჯეტში ჩარიცხულ თანხებზე გადამხდელთა პირადი აღრიცხვის ბარათზე სავარაუდო დარიცხვა და გადაანგარიშება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 153-ე მუხლის 3¹ ნაწილით (2011 წლამდე პერიოდზე 01.01.2011 წლამდე მოქმედი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 95-ე მუხლის მე-9 ნაწილით) განსაზღვრულ შემთხვევაში, განხორციელდეს 2016 წლის 1 იანვრამდე არსებული წესის მიხედვით.“.

2. ეს ბრძანება ამოქმედდეს ხელმოწერისთანავე.

შემოსავლების სამსახურის უფროსი

გ. თაბუაშვილი

